

РЕШЕНИЕ

№ 7944

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8590** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от А. Н. К., с ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. П. жалба срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за предоставяне на достъп до поискана от жалбоподателя обществена информация със заявление от 21.07.2022 г. /получено от ответника на 02.08.2022 г./.

В жалбата са изложени съображения за това, че подал заявление до ответника, с което поискал да му бъде предоставена информация, посочена в пет точки, свързана с обособяването на зона за сигурност около сградата на съдебната палата на бул. В., в [населено място]. По искането не е постъпил отговор, нито в предвидения за това срок, нито към датата на подаване на жалбата. Посочва, че ЗДОИ не предвижда мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, тъй като законът задължава органа да постанови писмен акт. Моли за отмяна на мълчаливия отказ, като ответникът бъде задължен да му предостави поисканата информация.

В съдебно заседание не се представлява.

В представена молба, адв. П. заявява, че поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Излага допълнителни аргументи в подкрепа на жалбата си. Претендира разноси.

Ответният орган - изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД, е представил становище по жалбата, с което оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Твърди, че заявлението от жалбоподателя е постъпило като писмо от СО,

в което се дават указания търсената от заявителя информация да бъде предоставена до Направление Транспорт и градска мобилност. Писмото е входирано при ответника на 02.08.2022 г., разгледано е, и исканата информация е изпратена съгласно дадените указания на СО Направление Транспорт и градска мобилност, Дирекция Управление и анализ на трафика, на 12.08.2022 г. Въпреки че съдържа исканата информация, писмото не е изпращано до заявителя, тъй като не представлява решение по смисъла на ЗДОИ.

В съдебно заседание се представлява от юк В., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

А. Н. К., с ЕГН [ЕГН] е подал заявление за достъп до обществена информация чрез интернет портала на СО с входящ № УРИ1658399622504/21.07.2022 г. Заявлението е подадено с придружително писмо, адресирано до Общинска администрация - Столична община, а самото заявление е адресирано до изпълнителния директор на Центъра за градска мобилност. В заявлението, заявителят след изписване на името си е поставил в скоби Фондация „Спаси България“.

Със заявлението е поискано от изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД да предостави на заявителя следната информация:

1. Уведомен ли е „Центъра за градска мобилност“ ЕАД относно превръщането на 18 оформени паркоместа, намиращи се от северната страна на Съдебната палата, на ул. П., в „зона за сигурност“?
2. На основание на кой нормативен акт са обособени тези зони за сигурност със съответните паркоместа?
3. За поставянето на табелите, обозначаващи „зона за сигурност“, които са поставени на стълбовете, на които преди това са били поставени знаци и табели за служебен абонамент, има ли разрешение на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД?
4. По какви механизми е определен броят на паркоместата за всяка от структурите на съдебната власт?
5. Какви са сумите, които СГС, СОС, Прокуратурата на РБ и Военно апелативния съд плащат на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за ползването на зони за сигурност като паркоместа?

Заявил е желание информацията да й бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес [електронна поща\].org](mailto:електронна_поща.org).

С писмо рег. № СОА22-ПД01-106-1/02.08.2022 г., зам.-кмета на СО е изпратил заявлението по компетентност до изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД, както и СГС, СОС, Прокуратурата на Р.Б. и Военно апелативния съд, като е поискал от посочените институции в законоустановения срок да бъде предоставена исканата информация до Направление Транспорт и градска мобилност, за изготвяне на решение от СО.

От СОС са отговорили на зам.-кмета на СО, че от Апелативен съд, [населено място] им е препратено заявление за достъп до обществена информация с вх. №

841/21.07.2022 г. - № 63/21.07.2022 г. от А. Н. К., Фондация „Спаси България“. След справка в ТР установили, че представител на Фондация „Спаси България“ е не А. Н. К., а трето лице, поради което е поискано от лицето да предостави доказателства за представителна власт по отношение на фондацията. Приложено е и заявлението, чието съдържание е частично идентично с процесното заявление по т.1, т.2, т.4 и т.5. От СГС са отговорили на зам.-кмета на СО, като са отговорили на поставените от заявителя въпроси. Също така е посочено, че с решение от 05.08.2022 г. СГС се е произнесъл, като е отговорил на заявлението на А. Н. К., Фондация „Спаси България“ относно сходни въпроси, отправени и с процесното заявление.

Изпълнителният директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД също е отговорил на зам.-кмета на СО с писмо изх. № ЗДОИ-36-1/12.08.2022 г., като е посочил, че за обособяването на зона за сигурност на тротоарна площ и част от платното от северната страна на съдебната палата на ул. П., „Центъра за градска мобилност“ ЕАД е уведомен, чрез изпратена заповед на главния прокурор. По отношение на т.2, т.3 и т.4 от заявлението е посочено, че обособяването на зона за сигурност не е от компетентността на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД и не им е известен нормативен акт, въз основа на който могат да се определят зони за сигурност с места за паркиране. По отношение на т.5 от заявлението е посочено, че „Центъра за градска мобилност“ ЕАД сключва договори за възмездно ползване единствено с ползвателите на местата в режим на платено паркиране „Служебен абонамент“. Поради това, договор не е сключван за местата около съдебната палата и не получава заплащане за това.

В становище до съда, ответникът посочва, че това писмо не е изпращано на жалбоподателя, тъй като с писмото, с което заявлението му е изпратено до „Центъра за градска мобилност“ ЕАД е посочено информацията да се изпрати на СО за изготвяне на решение.

Прокуратурата на Р. България е информирала зам.-кмета на СО относно обособяването на зона за сигурност, като са приложени и документи относно зоната.

В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията, изтичащ на 16.08.2022 г., както към датата на приключване на съдебното дирене – 24.11.2022 г., отговор не е представен на жалбоподателя.

Жалбата е подадена в съда на 05.09.2022 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за предоставяне на достъп до поискана от жалбоподателя обществена информация със заявление от 21.07.2022 г.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годен за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Заявлението за достъп до обществена информация е входирано при ответника на 02.08.2022 г. /съгласно чл. 23, ал.2 ЗДОИ, тъй като е препратено от СО до ответника/. Срокът за предоставяне или отказ от предоставяне на поисканата информация, съгласно чл. 28, ал.1 ЗДОИ, е 14-дневен и изтича на 16.08.2022 г. Срокът

за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административния орган е бил длъжен да се произнесе /чл. 149, ал.2 АПК/ и изтича на 16.08.2022 г. Жалбата е подадена на 05.09.2022 г., през портала на СО, поради което е подадена в срока за това.

С жалбата също така е сезиран и местно компетентния съд. Съгласно чл. 133, ал.1 АПК делата по оспорване на индивидуални административни актове се разглеждат от административния съд по постоянен адрес или седалището на посочения в акта адресат, съответно адресати. Т.е., доколкото се оспорва мълчалив отказ, по подадено от жалбоподателя заявление, който жалбоподател е с постоянен адрес в [населено място], то компетентен да разгледа жалбата е АССГ. Поради това следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че конституирания ответник, изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Според § 1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл. 5, ал.2, т.1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите

публичноправните организации.

Според § 2, т. 43 ДР ЗОП "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 - 14.

Видно от вписванията в ТР, едноличен собственик на капитала на търговското дружеството е Столична община, а правата на едноличния собственик на капитала се упражняват от СОС, който е и орган на управление на дружеството. Видно т чл. 17 от Устава на дружеството е, че едноличния собственик на капитала има всички права на акционер на дружеството и решава всички въпроси, които законът поставя от компетентността на общото събрание на акционерите. Едноличният собственик на капитала избира и освобождава членовете на Съвета на директорите /чл. 17, ал.2 от Устава/. От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че „Центъра за градска мобилност“ ЕАД е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б. „б“ и б. „в“ ДР ЗДОИ във вр. с чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ.

За да възникне задължение за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществената информация за административния орган, същия следва да е сезиран с надлежно подадено заявление, което да съдържа определени реквизити. Едва след това, органът следва да прецени дали поисканата информация следва да бъде предоставена.

Настоящият съдебен състав приема, че ответника е сезиран с надлежно подадено заявление. Не е спорно по делото, че жалбоподателя е подал заявление за достъп до обществена информация, като същото е подадено чрез електронния портал на СО, но е адресирано до изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД. След подаването му, зам.-кмета на СО, на основание чл. 32, ал.1 ЗДОИ е препратил заявлението до ответника, който е и компетентния орган да отговори, предвид на това, че поставените въпроси са от компетентността на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД. Действително, в писмото, с което заявлението е препратено, зам.-кмета на СО е посочил, че ответника следва в законоустановения срок да предостави исканата информация до Направление Транспорт и градска мобилност, за изготвяне на решение от СО. Това обаче не може да освободи изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД от задължението, което е възникнало с подаденото заявление, да отговори и съответно да прецени дали да предостави или не поисканата обществена информация. Изпълнителният директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД не е лишен от право на преценка кой конкретно е задължения субект, и след като със заявлението именно той е сезиран, и той е следвало да отговори на заявлението. Следователно, заявлението е валидно постъпило в „Центъра за градска мобилност“ ЕАД, респ. е налице валидно сезиране с искане за предоставяне на обществена информация.

В чл. 25 ЗДОИ, законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация съдържа, а именно трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата

информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Посочени са трите имена на заявителя, посочен е както административен, така и електронен адрес за кореспонденция, както и е посочена предпочитана форма за получаване на информация. В описанието на исканата информация, същата е достатъчно ясно и конкретно уточнена. За органа няма никакво съмнение какъв е начина, по който заявителя желае да получи информацията.

Съгласно чл. 58, ал.1 от АПК, непроизнасянето в срок, се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливия отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомят писмено заявителя за своето решение. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задължения субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени /чл.29, ал.1 от ЗДОИ/, респективно да мотивират отказа при преценка за основания за това. В случая акт не е постановен и административното производство не е прекратено. При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а непроизнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, органът дължи произнасяне с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането /чл.28, ал.2, вр. с чл.34 от ЗДОИ/, така и когато отказва да предостави информация /чл.38 от ЗДОИ/.

Въпреки изложеното, за да се приеме, че е налице формиран мълчалив отказ, е необходимо наличието и на допълнително условие, а именно поисканата информация да се създава или съхранява от задължения субект, т.е. отговорът на поставените въпроси да е от неговата компетентност.

Предвид изложеното и след преценка на конкретно поставените въпроси от заявителя, настоящият съдебен състав приема, че мълчалив отказ от произнасяне е формиран единствено по отношение на въпроси по т.1 и по т.5 от заявлението, но не и по т. 2, т.3 и т.4. Поставените с т. 2, т.3 и т.4 въпроси, не са от компетентността на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД, поради което и той няма как да

отговори на тези въпроси. Не е необходимо препращането на заявлението в тази му част на основание чл. 32, ал.1 ЗДОИ, тъй като това е направено от зам.-кмета на СО, заедно с изпращането на заявлението на ответника. Зам.-кмета на СО е преценил, че поставените въпроси са компетентността на друг орган, поради което освен на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД е препратил заявлението и до СГС, СОС, Прокуратурата на Р.Б. и Военно апелативния съд. Тъй като обособяването на зона за сигурност около съдебната палата в [населено място] е компетентността на институцията, която стопанисва сградата, няма как изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД да предостави информация, свързана с тези въпроси. Ответникът може да отговори единствено на въпросите по т.1 „Уведомен ли е „Центъра за градска мобилност“ ЕАД относно превръщането на 18 оформени паркоместа, намиращи се от северната страна на Съдебната палата, на ул. П., в „зона за сигурност?“ и по т.5 „Какви са сумите, които СГС, СОС, Прокуратурата на РБ и Военно апелативния съд плащат на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за ползването на зони за сигурност като паркоместа?“. Именно по отношение на тези въпроси, като не е отговорил ответникът е формирал мълчалив отказ за произнасяне.

В случая липсва произнасяне, както в 14-дневния срок, така и към настоящия момент, по т.1 и т.5 от заявлението, което е безспорно по делото, което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от закона и на това основание подлежи на отмяна. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Това е така, тъй като, специален закон, ЗДОИ, дерогира нормите на общия такъв АПК и в частност - на чл. 27, ал. 2, т. 1 от него.

Освен това, съдът намира, че поисканата информация по т.1 и т.5 от заявлението, представлява обществена такава, предвид разпоредбата на чл. 2, ал.1 ЗДОИ. Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Исканата информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално

определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Както се посочи по-горе, по т. 2, т.3 и т.4 ответникът не дължи произнасяне, тъй като въпросите, свързани с обособяването на зона за сигурност около съдебната палата в [населено място] е компетентността на институцията, която стопанисва сградата, няма как изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД да предостави информация, свързана с тези въпроси.

Поради изложените мотиви мълчаливият отказ за предоставяне на обществена информация по т.1 и т.5 от заявлението, от изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД, следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на ответника да се предостави поисканата информация, тъй като същата представлява обществена такава, а по т. 2, т.3 и т.4 жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят претендира възнаграждение в минимален размер по чл. 38, ал.1, т.3 ЗА, тъй като жалбоподателят е юрист, което е записано в предоставения договор за оказване на правна помощ. Минималният размер на възнаграждението, което се дължи за оказване на безплатна правна помощ е в размер на 1 000,00 лв., съгласно чл. 8, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, в последната ѝ редакция. Разноските за адвокатско възнаграждение се дължат на процесуалния представител, тъй като е оказал безплатна правна помощ на жалбоподателят, а съответно жалбоподателят не е заплащал възнаграждение. Тъй като обаче жалбата е частично уважена и разноски се дължат в редуциран размер. Съдът намира, че следва в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски в размер на 404,00 лв., от които 400 лв. за адвокатско възнаграждение, а 4 лв. е за държавната такса.

Ответникът не претендира разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за предоставяне на достъп до поискана от А. Н. К., с ЕГН [ЕГН] обществена информация, със заявление от 21.07.2022 г. /получено от ответника на 02.08.2022 г./, **В ЧАСТТА** по т.1 и т.5 от заявлението.

ВРЪЩА делото като преписката на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона по отношение на т.1 и т.5 от заявлението, **В 14-ДНЕВЕН СРОК** от влизането на решението в сила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата от А. Н. К., с ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. П. срещу

мълчалив отказ на изпълнителния директор на „Центъра за градска мобилност“ ЕАД за предоставяне на достъп до поискана К. обществена информация със заявление от 21.07.2022 г. /получено от ответника на 02.08.2022 г./, **В ЧАСТТА** по т. 2, т.3 и т.4 от заявлението.

ОСЪЖДА „Центъра за градска мобилност“ ЕАД **ДА ЗАПЛАТИ** на А. Н. К., с ЕГН [ЕГН], сумата от 4,00 лв., представляваща направени разноски за държавна такса, съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА „Центъра за градска мобилност“ ЕАД **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат В. В. П. сумата от 400,00 лв. за адвокатско възнаграждение, определена на основание чл. 38, ал.1, т.3 ЗА и съобразно уважената част от жалбата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 40, ал.3 ЗДОИ/.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: